

YEAH YEAH YEH

Als zoon van een Chinese vader belandt Peter Yeh als jongeling in diens restaurant, Woo-Ping in de Leidse Lange Diefsteeg. Na vier jaar lonkt een andere grote passie: de tijdschriftenwereld. Het horecahart is echter nooit gestopt met kloppen.

HELLO HOORAY

Bevrijdingsdag is nabij als ik deze column tik. Nog 36 uur en op de persconferentie zal door kabinet en O.M.T. worden aangekondigd dat de weg richting normaal wordt ingeslagen. Hopelijk dit keer geen doodlopende weg, want het geduld is opperdepop. Bij iedereen! Ook de geldstroom is bij mij niet meer dan een lekkend kraantje. Mijn bijbaan in de horeca aan het strand van Katwijk – financieel gezien de *icing on the cake* – bestond op zeker moment uit niet meer dan vier uurtjes werken per week. Meer om feeling te houden met de zaak en de collega's, en om wat uitwaaiende afhaalgasten te bedienen. Voor de rest was het vooral, euh, vervelen geblazen. Heel gek, maar in tijden van hectiek droomt een mens er vaak gewoon van om eens heel erg lang erg vrij te zijn. Zodat je lekker veel boeken kunt lezen, eindeloos series kunt *bingen*. Maar zoals de Engelsen dat zo raak verwoorden... *Beware what you wish!* Om aan lamlendigheid te ontsnappen, besloot ik iets te doen wat ik al lang op mijn menu had staan: het alfabetisch-lexicografisch en genre-matig reorganiseren van de maxi-bibliotheek in ons appartementencomplex. Twee forse boekenkasten uitpuilend van detectives, romans, kinderboeken en... jawel, kookboeken. Werkelijk meters aan kookboeken. Sommige al oud, met een door het zonlicht blauw

uitgeslagen kافت. De meeste van rond de millenniumwisseling. Er zaten twee hele series tussen van elk wel twaalf delen, over de keukens van deze wereld. Alle boeken hadden na nadere inspectie één ding gemeen. Uit niet eentje was zo te zien ooit gekookt. Geen vetvlekje op de pagina's te bekennen. Geen enkele aantekening te vinden. Nergens een ezelsoor. Sommige zaten zelfs nog in het cellofaan. Verbaasde mij dat? Nou, niet echt. Want wat werden kookboeken in die tijd liefdeloos uitgegeven. Beter gezegd: smakeloos, door saai lappen tekst in te kleine lettertjes en bar slechte fotografie (Ha lekker, vlees met kleurenzweem! Hmmm.) En hoe obligaat ook het geschrevene. Over zomerkoninkjes die weldra komen aangesneld en dat asperges ook wel het witte goud worden genoemd enzo. Gaaap....

Ik besloot de kookboeken uit hun ongelezen lijden te verlossen en kieperde ze stuk voor stuk in een papierbak, zodat ze weldra tot pulp vermalen worden en zullen reïncarneren in de prachtingaves die hier in *What's cooking* besproken worden. Kookboeken met een waar culinair hart geschreven, met watertandende recepten en schitterend vormgegeven en gedrukt. En zo niet, dan is Lorenzo Ledel de eerste om er fijntjes gehakt van te draaien. Ikzelf vind dit overigens de leukste rubriek van *Vision*, met name door die rijke saus van ironie

over de teksten. Da's nog eens lekker weglezen.

Naast lockdown lijkt het hier nu toch vooral een tijd te zijn geworden van 'grensoverschrijdend gedrag'. Als hoofdredacteur van *Penthouse* ben ik zowat drie decennia lang bezig geweest met seks en erotiek. Dus ja, naar mijn mening wordt soms wel gevraagd. Om niet in een mijnenveld te belanden, houd ik het bij dezen graag bij het volgende: daags na de val van Marc Overmars zat ik met een kennis in de bus. Een goedgebouwde, zwarte man van midden dertig. Over wie gefluisterd wordt dat hij 'hem' ook als ceintuur kan gebruiken. Maar dit geheel terzijde, uiteraard. Mijn kennis beklaagde zich bij mij. Dat hij al wandelend over straat geregeld wordt aangesproken, ja lastiggevallen door wildvreemde dames. Die wel 'van die dingen' met hem zouden willen doen. Maar ja, hij is daar helemaal niet van gediend, al zegt hij er wel begrip voor te hebben. "...komt allemaal doordat ze tijdens de pandemie te lang binnen hebben gezeten. En nu is het ineens van vrijheid blijheid weetjewel..."

Grootspraak? Ach, ik ben geneigd hem te geloven. Hij zingt graag uit volle borst in een gospelkoor en is enorm in de Heer. Zelf heb ik er overigens geen last van, van die dames.